

Відомості про автора:

Пангелова Наталія Євгенівна – доктор наук з фізичного виховання і спорту, професор, завідувач кафедри теорії та методики фізичного виховання і спорту, Університет Григорія Сковороди в Переяславі (Переяслав, Україна)

e-mail: kafedra.tmfvis@ukr.net

<http://orcid.org/0000-0002-4846-3907>

Кравченко Тетяна Петрівна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії та методики фізичного виховання і спорту, Університет Григорія Сковороди в Переяславі (Переяслав, Україна)

e-mail: kravchenko19tanya@gmail.com

<http://orcid.org/0000-0002-4846-3907>

Пангелов Борис Петрович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри спортивних дисциплін і туризму, Університет Григорія Сковороди в Переяславі (Переяслав, Україна)

e-mail: kafedra.tmfvis@ukr.net

<http://orcid.org/0000-0003-3590-9428>

УДК 378.147

Інна Ткачівська

doi: 10.15330/fcult.41.75-81

МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ДИДАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 014 СЕРЕДНЯ ОСВІТА (ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА)

Мета. Розробити та обґрунтувати модель формування дидактичної компетентності студентів спеціальності 014 Середня освіта (фізична культура). **Методи.** Аналіз даних науково-методичної літератури й інформаційних ресурсів мережі Інтернет, контент-аналіз теоретичних і методичних робіт, опитування, спостереження, моделювання та метод узагальнення і висновків. Розроблена модель дидактичної компетентності майбутнього вчителя фізичної культури складається з мотиваційно-інформаційного, пізнавально-змістового та технологічного компонентів. Мотиваційно-інформаційний компонент спрямовувався на формування в студентів стійкої мотивації до ґрунтовного вивчення педагогічної дидактики як чинника реалізації набутих у ЗВО професійно орієнтованих знань й умінь у педагогічній діяльності майбутнього учителя фізичної культури. Пізнавально-змістовий компонент спрямовується на формування повноти теоретичних знань та особливостей практичного застосування різних форм роботи: моделювання, презентації, “мозковий штурм”, відверті розмови, симпозиуми, диспути, захисти розроблених студентами дидактичних моделей. Технологічний компонент передбачав ознайомлення студентів з різними методами й особливостями розвивального навчання. Розроблена модель дидактичної компетентності з її змістовим наповненням реалізується під час викладання навчальної дисципліни “Педагогіка фізичної культури з основами дидактики”. Досліджено, що формування дидактичної діяльності студентів спеціальності 014 Середня освіта (Фізична культура) можливе за умови реалізації структурних змістових компонентів на засадах міжпредметної інтеграції з професійно-зорієнтованими дисциплінами та широким використанням інноваційних методів навчання.

Ключові слова: модель, дидактична компетентність, студенти, середня освіта (фізична культура), педагогіка фізичної культури.

Aim. To develop and justify the model of formation of didactic competence of students of specialty 014 Secondary education (physical culture). **Methods.** Data analysis of scientific and methodical literature and information resources of the Internet, content analysis of theoretical and methodological works, surveys, observations, modeling and the method of generalization and conclusions. The didactic competence of a future physical education teacher is an important component of his professional readiness, which ensures his self-organization at the personal level in accordance with professional requirements and gives the opportunity to professionally carry out pedagogical activities in the physical education system of an educational institution. The developed model of didactic competence of the future physical culture teacher consists of motivational-informational, cognitive-content and technological components. The motivational and informational component was aimed at forming in students a stable motivation for a thorough study of pedagogical didactics as a factor in the implementation of professionally oriented knowledge and skills acquired at the ZVO in the pedagogical activity of the future physical culture teacher. The cognitive-content component is aimed at forming the

completeness of theoretical knowledge and features of practical application of various forms of work: simulations, presentations, "brainstorming", open conversations, symposia, debates, defense of didactic models developed by students. The technological component involved familiarizing students with various methods and features of developmental education. The developed model of didactic competence with its content is implemented during the teaching of the educational discipline "Pedagogy of physical culture with the basics of didactics". It has been investigated that the formation of didactic activities of students of the specialty 014 Secondary education (Physical culture) is possible under the condition of the implementation of structural content components on the basis of interdisciplinary integration with professionally oriented disciplines and the wide use of innovative teaching methods that create a favorable informational and activity pedagogical environment in which the interest in pedagogical didactics and developing reflective abilities.

Key words: model, didactic competence, students, secondary education (physical education), pedagogy of physical education.

Постановка проблеми й аналіз результатів останніх досліджень. В умовах становлення нової української школи (НУШ), основні нормативно-правові документи виносять на повістку дня закладів вищої освіти (ЗВО) України проблему – забезпечити підвищення якості підготовки педагогічних кадрів, у тому числі й майбутніх учителів фізичної культури.

У контексті піднятої проблеми викликають інтерес матеріали наукових досліджень в галузі педагогіки (В.А. Адольф, 1998; В.І. Бондар, 1999; В.М. Введенський, 2003; В.Г. Вишинська, 2006; С.І. Якименко, 2011), а також фізичної культури (Б.М. Шиян, В.Г. Папуша, 2005; С.І. Присяжнюк, В.В. Краснов, 2007; О.М. Худолій, 2007; В.І. Ареф'єв, 2011), які актуалізують потребу формування в студентів стійкої дидактичної компетентності, як передумови реалізації здобутих теоретичних знань, умінь з професійно-зорієнтованих дисциплін у практичній діяльності та служать добрим вмотивовуючим чинником до майбутньої професійної діяльності [2, 10, 12].

Відтак, все більшого значення набуває компетентнісний підхід у професійній підготовці майбутніх фахівців, що має здійснюватися через оновлення змісту освіти на міжпредметних інтеграційних засадах і забезпечувати формування теоретичних знань у взаємозв'язку з привиттям практичних професійних умінь з опорою на дидактичні засади [1, 3].

Разом з тим, формування дидактичної компетентності на інтеграційних засадах, на нашу думку, створить сприятливе рефлексивне середовище, а якому студент матиме можливість співвіднести свої уявлення про професію вчителя фізичної культури із вимогами, які ставляться до неї та переорієнтувати особистісний навчальний процес на досягнення відповідної цілі, скоординувавши власне професійне становлення.

Усе вище висвітлене, зобов'язує викладачів ЗВО до пошуків оптимізації дидактичних моделей, оновлення навчальних програм, розроблення навчально-методичних матеріалів, спроможних забезпечити належну підготовку педагогічних кадрів відповідно до вимог сьогодення.

Мета дослідження – розробити та обґрунтувати модель формування дидактичної компетентності студентів спеціальності 014 Середня освіта (фізична культура).

Методи дослідження: аналіз даних науково-методичної літератури й інформаційних ресурсів мережі Інтернет, контент-аналіз теоретичних і методичних робіт, опитування, спостереження, моделювання та метод узагальнення і висновків.

Результати дослідження. Вивчення та аналіз відповідних наукових джерел, наші спостереження за професійною діяльністю учителів фізичної культури, а також студентів під час навчальної педагогічної практики переконливо доводять, що в обох категоріях спостерігається недостатній рівень володіння дидактичними засобами, що зумовлено відсутністю ефективного механізму формування феномену дидактичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури. При цьому, цілком погоджуємося з позицією

значної частини вчених, що у ЗВО фундаментальною має бути педагогічна підготовка, спроможна забезпечити формування професійної культури майбутнього вчителя, враховуючи специфіку майбутньої професійної діяльності [3, 4, 12]. При цьому актуалізується потреба міжпредметної інтеграції з фаховими дисциплінами, що виступають засобами педагогічної діяльності, якими студент-випускник повинен вміло користуватися [5, 6].

Виходячи з вище сказаного спробуємо з'ясувати чим наповнений зміст навчальної дисципліни "Педагогіка", та виявити інтерес студентів до неї. З цією метою проведено ґрунтовний аналіз та осмислення матеріалів наукових досліджень Н.В. Волкової (2001), Н.М. Білик (2004), Н.В. Гузій (2004). Вони дали підставу погодитись з думкою В.І. Бондаря (1999), В.А. Болотової (2001) про те, що знання з педагогічного курсу, які студенти здобувають у сучасному ЗВО носять інформаційний зміст, збагачують теоретичну обізнаність та розширюють їх пізнавальний кругозір. Однак ця поінформованість не розкриває шляхів її реалізації на практиці, а тому мало придатна для використання у професійній діяльності, а в нашому випадку, під час викладання шкільного курсу "Фізична культура".

Ця версія підтверджується отриманими результатами опитування студентів, які вважають, що у змісті сучасної навчальної дисципліни з педагогіки традиційно переважає теоретична складова, яка викладається нудно, не цікаво. При цьому часто використовується багатослівний стиль, має місце перенасиченість понятійним апаратом а також авторитарністю "так треба", "потрібно". Одночасно, за свідченням студентів, не пояснюється при яких умовах можна використовувати подану інформацію. Студенти відкрито признаються, що не люблять педагогіку, бо не бачать можливості її використання у своїй професійній діяльності. На їх думку було б багато корисніше якби ця навчальна дисципліна викладалась на інтеграційних засадах, тобто з врахуванням специфіки професійної діяльності.

На думку значної частини вчених основна причина зниження інтересу до навчальної дисципліни "Педагогіка" полягає в тому, що на сьогоднішній день мають місце недоліки у змісті та характері викладання основних педагогічних положень, де спостерігаються дві крайності [2, 10, 12].

Так, в одних випадках викладачі прагнуть до використання суто науково-теоретичної подачі студентам основних педагогічних положень, в іншому випадку зводять педагогічні засади до рекомендаційного характеру, позбавляючи теоретичного обґрунтування.

На наш погляд, причиною такого стану є ізоляція педагогіки від профільних професійно-зорієнтованих дисциплін, а також нехтування парадигмальними змінами, що характерні для сучасної педагогіки, які супроводжуються зародженням нових форм навчання: навчання дією, навчання на ситуаціях, на основі театральних, діяльнісно-ігрових технологій.

На жаль, на даний час вони не ввійшли у практику педагогічної підготовки майбутніх учителів фізичної культури. Нерідко приходиться спостерігати парадоксальну ситуацію, де викладачі, будучи найбільш обізнаними в галузі різних дидактичних теорій та технологій, на практиці використовують найбільш примітивні форми та методи викладацької діяльності що підтверджують у своїх дослідженнях Л.Г. Карпов (2004) та Н. Кічук (1993). Разом з цим, про це засвідчують дані проведеного нами опитування серед студентів факультету фізичного виховання і спорту, які заявили, що найбільш популярними у роботі викладачів педагогіки є традиційні лекції (65,3%), рідше евристичні бесіди (22,3%), не набрали популярності у використанні ділові або імітаційні ігри, інтерактивні методики (8,3%), а також інформаційні технології з комп'ютерною підтримкою (4,7%).

Матеріали наукових досліджень К. Щедролосоєва (2003), М.Н. Бібік (2004), С.І. Якименка (2011), Н.М. Земської (2012) співпадають з нашими переконаннями про те, що, власне, завдяки впровадженню інформаційних технологій у навчальний процес ЗВО можна значно відредагувати об'єктивно існуючі суперечності: між колективною формою навчання студентів та індивідуальним характером пізнавальної діяльності; традиційними методами навчання та потребою сьогодення максимального використання інноваційних технологій, які створюють сприятливе педагогічне середовище для самоусвідомлення “Я – учитель” [5,8].

Таким чином, сучасні нові орієнтири у професійній підготовці майбутніх учителів фізичної культури, на думку вчених, мають бути співзвучні з педагогічними професійно зорієнтованими гуманітарними імперативами [9, 12]. Таке середовище спроможне забезпечити практикуми, ігрові форми навчання, дискусії, майстер-класи, тренінги, педагогічне консультування й проектування, індивідуальні види робіт, тобто різні види практичної діяльності максимально наближені до професійних умов [5, 10, 12].

Виходячи з вище сказаного та аналізу наукових праць К. Юр'єва (2004), В.Г. Вишневської (2006), Усїмбаєвої (2006), С.І. Якименко (2011), де компетентність розглядається як готовність до реалізації здобутих професійно-зорієнтованих знань, умінь, у професійній діяльності, було розроблено модель дидактичної компетентності майбутнього учителя фізичної культури, що складається з трьох компонентів: мотиваційно-інформаційний, пізнавально-змістовий, технологічний.

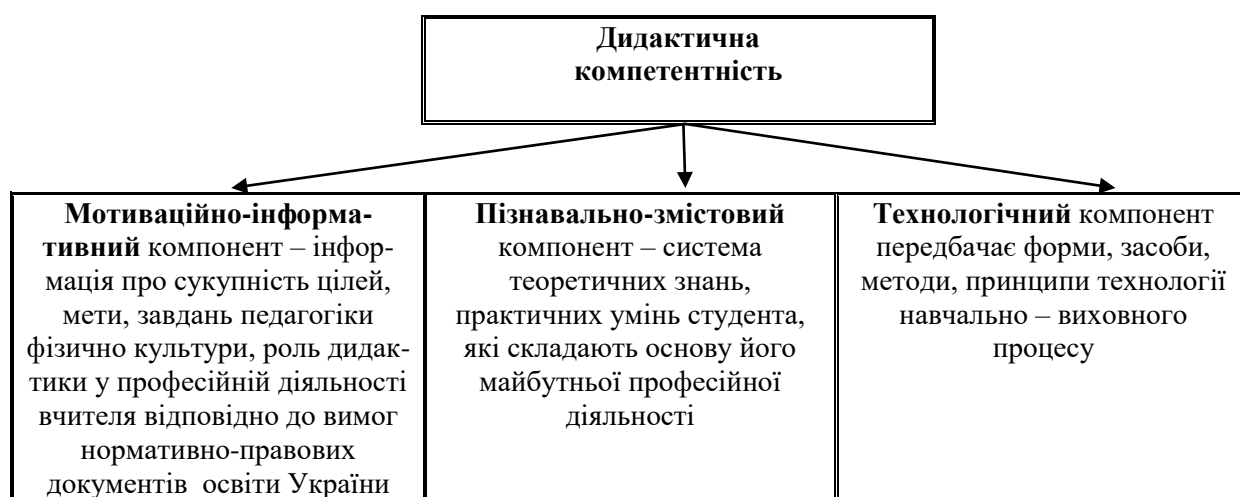


Рис. 1. Модель дидактичної компетентності майбутнього вчителя фізичної культури

Мотиваційно-інформаційний компонент спрямовувався на формування в студентів стійкої мотивації до ґрунтовного вивчення педагогічної дидактики як чинника реалізація набутих у ЗВО професійно орієнтованих знань й умінь у педагогічній діяльності майбутнього учителя фізичної культури.

Для розвитку інтересу в студентів під час впровадження мотиваційного компоненту передбачено: ознайомлення з завданням, метою навчальної дисципліни “Педагогіка фізичної культури з основами дидактики”, її історичною ретроспективою розвитку, основними категоріями дидактики, її значенням у професійній діяльності фахівця фізичної культури; вимогами нормативно-правових документів освіти України, дидактичними матеріалами, що їх супроводять (програми, підручники, методичні рекомендації). Цьому, на наш погляд, сприяє залученню студентів до активних форм занять: презентації, евристичні бесіди, пізнавальні ігри, диспути, симпозиуми.

Пізнавально-змістовий компонент передбачає формування в студентів дидактичних знань, умінь шляхом опанування основних засад:

- навчального процесу (зміст, структура, функції, компоненти) його оптимізуючих чинників та проведення педагогічного дослідження, вмотивовує до креативної діяльності майбутніх учителів фізичної культури;
- диференціації та особливостей її використання під час занять фізичною культурою, враховуючи обдарованість та відстаючість школярів;
- використання різних видів контролю у навчально-пізнавальній діяльності щодо реалізації основоположних принципів освіти і виховання, які тісно пов'язані між собою і спроможні забезпечити їх логічну єдність;
- науковість та системність навчального процесу.

Одночасно пізнавально-змістовий компонент спрямовується на формування повноти теоретичних знань та особливостей практичного застосування різних форм роботи: навчальної діяльності – урок (його різновиди, форми роботи на уроці, проведення нестандартних уроків); самостійна навчальна робота в домашніх умовах; форми позаурочної оздоровчої роботи у режимі навчального дня школи, спортивно-масові форми занять та шляхи залучення педагогічного колективу, органів учнівського самоврядування до проведення організаційно-методичного забезпечення спортивно-оздоровчої роботи в школі.

Вивчення навчальних тем передбачає широке використання активних форм роботи: моделювання, презентації, “мозковий штурм”, відверті розмови, симпозиуми, диспути, захисти розроблених студентами дидактичних моделей, які за дослідженням сучасних вчених створюють сприятливе педагогічними середовище для самоорганізації, сталого самонавчання, саморозвитку та самовдосконалення. У цих умовах студенти вчаться нелінійно мислити, бути динамічними у використанні здобутих професійно-зорієнтованих дидактичних знань та практичних умінь [7, 11].

Технологічний компонент передбачав ознайомлення студентів з різними методами й особливостями розвивального навчання. Під час семінарських занять розроблялись орієнтовні методичні рекомендації щодо можливостей їх використання у процесі занять фізичною культурою.

Разом з цим у змісті технологічного компоненту передбачався розгляд проблеми формування колективу, його суть, функції, вплив на особистість, а також вивчення питання про роль учнівського самоврядування, педагогічного колективу школи щодо оптимізації спортивно-оздоровчої роботи у навчальному закладі та залученні школярів до самоврядування, фізичного самовдосконалення.

З метою підвищення у студентів інтересу до педагогічного дидактики, як основного фундаменту у професійній підготовці майбутнього вчителя, компонент передбачає проведення конкурсів дидактичних моделей розроблених студентами, диспутів, “круглих столів”, “відвертих розмов”, дискусій, презентації, самодіагностика вихованості, що створює сприятливе професійно-зорієнтоване середовище.

На нашу думку, широке використання інтерактивних методик у навчальному процесі ЗВО сприятиме суттєвим зрушенням у дидактичній підготовці студентів, відходу від традиційної системи навчання до особистісно-орієнтованої, розвиватиме здатність суб'єктів освітнього простору до самоорганізації, сталого самонавчання, саморозвитку самовдосконалення, що дає можливість залучити майбутніх учителів у рефлексивний аналіз своїх можливостей, вносячи відповідні корективи на шляху професійного становлення.

Дискусія. Запропонована модель формування дидактичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури із її змістовим забезпечення, яке реалізується через

використання сучасних педагогічних технологій, інтерактивних методів навчання, презентацій інформаційних технологій, створюють сприятливі рефлексивні умови, в яких стимулюються внутрішні резерви кожного студента. Вони на думку вчених сприяють формуванню соціальних якостей особистості: вміння працювати в колективі на основі співробітництва, виконувати різні соціальні ролі, допомагати один одному у навчальній діяльності на засадах співтворчості, розв'язувати спільними зусиллями складні педагогічні ситуації [1, 2, 9].

Разом з цим, у рефлексивних умовах відбувається активний обмін думками студентів, презентаційними матеріалами, що забезпечує збагачення словникового запасу дидактичними термінами, поняттями, дає можливість розширити власні знання із навчальних тем, збагатитись різними підходами до презентації та оформлення відповіді, складання схематичних моделей. У таких умовах студент має можливість збагатити власний досвід, скоординувати свою діяльність, висловити власну думку, тобто відчувати себе повноправним учасником навчального процесу з чітко визначеним колом вимог.

Викладені положення з формування дидактичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури не претендують на остаточне розв'язання проблеми. Вбачаємо доцільним вдосконалення системи цієї роботи під час викладання навчальної дисципліни "Педагогіка фізичної культури з основами дидактики".

Висновок. Дидактична компетентність майбутнього учителя фізичної культури є важливою складовою його професійної готовності, що забезпечує на особистісному рівні його самоорганізацію відповідно до професійних вимог і дає можливість фахово здійснювати педагогічну діяльність у системі фізичної культури навчального закладу.

Формування дидактичної діяльності можливе за умови реалізації структурних змістових компонентів (емоційно-інформаційний, пізнавально-змістовий, технологічний) на засадах між предметної інтеграції з професійно-зорієнтованими дисциплінами та широким використанням інноваційних методів навчання, що створюють сприятливе інформаційно-діяльнісне педагогічне середовище, в якому пробуджується інтерес до педагогічної дидактики та розвиваються рефлексивні здібності.

Перспективою з досліджуваного питання, на нашу думку, є подальша розробка дидактичних матеріалів у контексті змісту і структури дидактичної компетентності майбутнього учителя фізичної культури та сучасних корекційно-освітніх способів впливу на нього.

1. Бібік НМ. Компетентнісний підхід: рефлексивний аналіз. К.; 2004. 47-52.
2. Вишинська ВГ. Міжпредметна взаємодія як дидактична умова формування інформаційної культури особистості. К.; 2006. 30-38.
3. Гузій НВ. Педагогічний професіоналізм. К.; 2004. 243с.
4. Гура ОІ. Психолого-педагогічна компетентність викладача вищого навчального закладу. Запоріжжя.; 2006. 331 с.
5. Кічук НВ. Формування творчої особистості вчителя у процесі вузівської професійної підготовки: автореф. дис. на здобуття наукового ступеня доктора пед. наук: 13. 00. 01. К.; 1993. 31с.
6. Омеляненко ВЛ, Кузьмінський АІ, Вовк ЛП. Педагогіка: завдання і ситуації: практикум. К.; 2003. 60-127.
7. Остафійчук ЯВ. Формування валеологічних компетенцій у студентів медичних коледжів у процесі фізичного виховання: автореф. дисертації. Івано-Франківськ, 2014. 20с.
8. Презлята ГВ. Ткачівська ІМ. Випасняк ІП. Педагогічна майстерність учителя фізичної культури. Івано-Франківськ; 2014. 351 с.
9. Ткачівська І., Серман Т., Презлята Г. Формування дидактичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури. Гірська школа Українських Карпат. 2022; 26: 99-103.
10. Усімбаєва Н. Розвиток професійної компетентності як шлях до підготовки висококваліфікованих фахівців. Рідна школа. 2006; 6: 17-19.
11. Шиян БМ, Папуша ВГ. Тематика викладання спортивно-педагогічних дисциплін у вищих навчальних закладах. Харків, 2005; 206 с.

12. Щедролосоєва К. Формування професіоналізму майбутнього вчителя у культурно-освітньому середовищі вищого навчального закладу. Педагогіка і психологія професійної освіти. 2003; 3: 72-76.

References

1. Bibik, N. M. (2004). Kompetentnisnyi pidkhid: refleksivnyi analiz [Competency approach: reflective analysis]. Kyiv, 47–52. [in Ukrainian]
2. Vyshynska, V. H. (2006). Mizhpredmetna vzaiemodiia yak dydaktychna umova formuvannia informatsiinoi kultury osobystosti [Interdisciplinary interaction as a didactic condition for the formation of the information culture of the individual]. Kyiv, 30-38. [in Ukrainian]
3. Huzii, N. V. (2004). Pedagogichnyi profesionalizm [Pedagogical professionalism]. Kyiv. [in Ukrainian]
4. Hura, O. I. (2006). Psykholoho-pedagogichna kompetentnist vykladacha vyshchoho navchalnoho zakladu [Psychological and pedagogical competence of a teacher of a higher educational institution].
5. Kichuk, N. V. (1993). Formuvannia tvorchoi osobystosti vchytelia u protsesi vuzivskoi profesiinoi pidhotovky [Formation of the teacher's creative personality in the process of university professional training]: author's abstract. Theses. Kyiv. [in Ukrainian]
6. Omelianenko, V. L., Kuzminskyi, A. I., Vovk, L. P. (2003). Pedagogika: zavdannia i situatsii: praktykum [Pedagogy: tasks and situations: practicum]. Kyiv, 60–127. [in Ukrainian]
7. Ostafiichuk, Ya. V. (2014). Formuvannia valeolohichnykh kompetentsii u studentiv medychnykh koledzhiiv u protsesi fizychnoho vykhovannia [Formation of valeological competences among students of medical colleges in the process of physical education]: author's abstract. Theses, Ivano-Frankivsk. [in Ukrainian]
8. Prezliata, H. V., Tkachivska, I. M., Vypasniak, I. P. (2014). Pedagogichna maisternist uchytelia fizychnoi kultury [Pedagogical skills of a physical education teacher]. Ivano-Frankivsk. [in Ukrainian]
9. Tkachivska, I., Serman, T., Prezliata, H. (2022). Formuvannia dydaktychnoi kompetentnosti maibutnykh uchyteliv fizychnoi kultury [Formation of didactic competence of future teachers of physical education]. Hirska shkola Ukrainskykh Karpat, 26, 99-103. [in Ukrainian]
10. Usimbaieva, N. (2006). Rozvytok profesiinoi kompetentnosti yak shliakh do pidhotovky vysokokvalifikovanykh fakhivtsiv [Development of professional competence as a way to train highly qualified specialists]. Native school, 6, 17-19. [in Ukrainian]
11. Shyian, B. M., Papusha, V. H. (2005). Tematyka vykladannia sportyvno-pedagogichnykh dystsyplin u vyshchikh navchalnykh zakladakh [Topics of teaching sports and pedagogical disciplines in higher educational institutions]. Kharkiv. [in Ukrainian]
12. Shchedrolosieva, K. (2003). Formuvannia profesionalizmu maibutnoho vchytelia u kulturno-osvitnomu sredovyschi vyshchoho navchalnoho zakladu [Formation of the future teacher's professionalism in the cultural and educational environment of a high school]. Pedagogika i psykholohiia profesiinoi osvity, 3, 72-76.

Цитування на цю статтю:

Ткачівська ІМ. Модель формування дидактичної компетентності студентів спеціальності 014 – Середня освіта (Фізична культура). Вісник Прикарпатського університету. Серія: Фізична культура. 2023 Квітень 04; 41: 75-81

Відомості про автора:

Ткачівська Інна Михайлівна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії та методики фізичної культури, Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника (Івано-Франківськ, Україна)

e-mail: inna.tkachivska@pnu.edu.ua

<http://orcid.org/0000-0002-8995-2483>

УДК 796.02:379.8
doi: 10.15330/fcult.41.81-86

*Олександр Томенко, Сергій Матросов,
Тимур Москаленко*

СТАН ТА ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СПОРТИВНИХ МАЙДАНЧИКІВ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ СУМСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Мета – визначити стан та функціональне призначення відкритих спортивних майданчиків закладів освіти Сумської міської територіальної громади. **Матеріал і методи:** аналіз та узагальнення науково-методичної літератури, методика оцінювання параметрів функціонального призначення